Имената на Бога

Неговият характер

8 материала за индивидуално
или групово изучаване
с бележки за водещия

Български християнски
студентски съюз

2024

Съдържание

Как да извлечем максимума от Божиите имена.....5
1. Едно върховно същество. Битие 1.....9
2. Всевишният Бог. Битие 14:17-24.....11
3. Личното име на Бога. Псалм 68:1-20.....13
4. Бог, Който осигурява. Битие 22:1-14.....15
5. Всемогъщият Господ. 1 Царе 17:1-51.....17
6. Свещен, свят Бог. Исая 1:1-20.....19
7. Бог на славата. Псалм 29.....21
8. Върховният Бог. Даниил 7:7-14.....23
Бележки за водещия.....25

Как да извлечем максимума от Божиите имена

За повечето от нас имената ни просто ни идентифицират. Може да сме кръстени на баба си или на някоя известна личност, но имената ни нямат много смисъл или значение извън това.

Не така обаче стоят нещата с имената, дадени на Бога в Библията. Божиите имена и титли са прозорци към Неговия характер. Ние научаваме кой е Бог и какво е готов да направи в живота ни, като придобием по- дълбоко разбиране за Неговите имена.

За да бъдем по-точни, Бог има само едно име. В Стария завет единственият истински и жив Бог разкрива Себе Си като „ГОСПОД“. Но в Писанието на Бога са дадени и различни описателни титли. Тези „имена“ ни помагат да вникнем по-дълбоко в Божията природа, действие и сила.

Това ръководство за изучаване представлява изследване на основните „имена на Бога“, разкрити в Библията. Но то не е просто академично изследване, съсредоточено върху древни думи и неясни събития. Всяко от осемте изучавания е предназначено да ви даде по-ясно разбиране за това кой е Бог и да ви приближи до Бога в поклонение, преданост и доверие.

Бог, който се е открил на Мойсей и Авраам, е същият Бог, към когото се обръщаме днес. Ние Го познаваме като Бог Отец, като Исус Спасителя и като Духа на святост, но Той е и Господ Всемогъщ, Бог, който осигурява, Бог на славата.

Така че бъдете готови да развълнувате сърцето и ума си, докато изследвате Божията природа в по-голяма дълбочина и бъдете готови животът и поклонението ви да се променят от тези срещи с живия Бог!

Предложения за индивидуално изучаване

1. Започвайте всяко изучаване с молитва Бог да ви говори чрез Своето Слово.

2. Прочетете въведението към изучаването и отговорете на въпроса за лично размишление или отклик. То има за цел да ви помогне да се съсредоточите върху Бога и върху темата на изучаването.

3. Към всяко изучаване има конкретен пасаж, така че да можете да разберете какво е имал предвид автора в контекста. Прочетете и препрочетете пасажа, който ще бъде изучаван. Въпросите са написани с помощта на ревизирано издание БЛБ, така че може да пожелаете да използвате тази версия на Библията.

4. Това е индуктивно изучаване на Библията, което има за цел да ви помогне да откриете за себе си какво Писанието казва. Проучването включва три вида въпроси. Въпросите за наблюдение питат за основните факти: кой, какво, кога, къде и как. Въпросите за тълкуване се впускат в смисъла на пасажа. Въпросите за приложение ви помагат да откриете как лично да приложите разбраното в живота си, за да може да продължите да израствате в Христос. Тези три ключа отварят съкровищата на Писанието.

Напишете отговорите си на въпросите в предвидените за това места или в личен дневник. Писането може да донесе яснота и по-дълбоко разбиране на себе си и на Божието Слово.

5. Може би е добре да имате под ръка библейски речник. Използвайте го, за да потърсите някоя непозната дума, имена или места.

6. Използвайте предложението за молитва, за да благодарите на Бога за това, което сте научили и да се молите за практичните приложения, които са ви дошли на ум.

7. Може да искате да продължите с предложението в раздела „Сега или по-късно“ или може да искате да използвате тази идея за следващото си изучаване.

Предложения за членовете на група за библейско изучаване

1. Елате на група подготвени. Следвайте предложенията за индивидуално изучаване, споменати по-горе. Ще откриете, че внимателната подготовка значително ще обогати времето, прекарано в груповата дискусия.

2. Бъдете готови да участвате в дискусията. Лидерът на вашата група няма да бъде там, за да изнася лекции. Вместо това той или тя ще насърчава членовете на групата да обсъждат наученото. Лидерът ще задава въпросите, които се намират тук.

3. Придържайте се към темата, която се обсъжда. Отговорите ви трябва да се основават на стиховете, които са във фокуса на дискусията, а не на външни авторитети като коментари или лектори. Тези изучавания се фокусират върху конкретен пасаж от Писанията. Само в редки случаи трябва да се позовавате на други части на Библията. Това позволява на всеки да участва еднакво задълбочено с останалите участници в изучаването.

4. Бъдете чувствителни и уважителни към останалите членове на групата. Слушайте внимателно, когато те описват какво са научили. Може да бъдете изненадани от техните прозрения! Всеки въпрос предполага различни отговори. Много въпроси нямат „правилни“ отговори, особено въпроси, които са насочени към смисъла или приложението. Вместо това въпросите ни подтикват да изследваме откъса по-задълбочено.

Когато е възможно, свържете казаното от вас с коментарите на другите. Също така, изразявайте съгласието си винаги, когато можете. Това ще насърчи някои от по-нерешителните членове на групата да участват.

5. Внимавайте да не доминирате в дискусията. Понякога сме толкова нетърпеливи да изразим своите мисли, че оставяме твърде малко възможности на другите да отговорят. При всички положения участвайте! Но дайте възможност и на другите да участват.

6. Очаквайте Бог да ви учи чрез обсъждания пасаж и чрез другите членове на групата. Молете се да прекарате приятно и ползотворно време заедно, но също така, че и в резултат на изучаването ще откриете начини, по които можете да предприемете действия индивидуални и/или колективни.

7. Не забравяйте, че всичко, казано в групата, се счита за поверително и не трябва да бъде обсъждано извън групата, освен ако не е дадено специално разрешение за това.

8. Ако сте лидер на групата, в края на ръководството ще намерите допълнителни предложения.

1. Едно върховно същество

Битие 1

„*Не вярвам в Бог - никога не съм вярвал и никога няма да вярвам!*“ Думите излязоха небрежно от устата на младия мъж.

„*Защо?*“ попитах в отговор. „*Каква е причината да отхвърляте съществуването на Бога?*“

„*Не знам*“, каза той след миг колебание. „*Предполагам, че никога не съм виждал нещо, което да ме убеди, че Бог наистина съществува. Предполагам, че Бог може и да съществува, но на него не му пука за мен.*“

Обсъждане в групата

Защо вярвате, че Бог съществува?

Лично размишление

Как обикновено реагирате, когато някой отрича или се съмнява в съществуването на Бога? Какво можете да направите, за да развиете още по-приканващ и ангажиращ отговор?

Авторите на Библията никога не са си поставяли за цел да доказват съществуването на Бога. Те просто заявяват, че Той е - и че е лично ангажиран със света и хората, които е създал. В първия стих от Библията се сблъскваме с Елохим, удивителния Бог на творението.

Прочетете Битие 1.

1. Върнете се назад към пасажа и подчертайте или отбележете всяко появяване на думата „Бог“. Какви дейности се казва, че извършва Бог? Тези действия говорят за лично същество или за безлична сила? Обяснете.

2. Какво е значението на реда на сътворението? Какво казва този ред за мястото на човешките същества в Божието творение?

3. Еврейската дума, преведена като „Бог“ тук, е Елохим, която говори за Бога като едно вечно същество, величествения, могъщ Създател. Всеки човек и всичко останало е имало начало, но Бог винаги е съществувал. Както разкрива нашият пасаж, когато вечният Бог говори, нещата се случват. Какво ви говори този факт за Божията сила?

4. В коя ситуация в живота ви бихте искали Бог да говори със своята съзидателна сила? Каква промяна би направил Той?

5. Бог оценява всеки етап от своето творение (стихове 4, 10, 12, 18, 21, 25, 31). Какво проявление на Божия характер можете да видите от това му действие? Как Божията оценка влияе на собственото ви виждане за сътворения свят и отговорността ви към него?

6. Каква роля отрежда Бог на човешките същества в този новосъздаден свят (ст. 26, 28)? Доколко добре хората изпълняват тази роля днес?

7. Какво означава за вас да бъдете създадени по Божия образ и подобие (ст. 27)? Как този факт се отразява на начина, по който гледате на другите хора и се отнасяте към тях?

8. Какво според вас трябва да бъде подходящото отношение на човешките същества към техния Бог Създател? Как можете да вплетете тези отговори в ежедневието си?

Признайте Бога за ваш Създател и за дарител на всяко добро в живота ви. Изразете преклонението си пред Него с думи на възхвала и благодарност.

Сега или по-късно

Когато Давид съзерцавал величието на Божието творение, той бил поразен от това колко незначителен е човекът. Прочетете Псалм 8, а след това излезте навън в ясна нощ и погледнете към небето. Позволете си да бъдете поразени от величието на Бог, който може да създаде такива чудеса само със силата на Своето слово.

Ако това изучаване породи желание да бъдете по-добър стопанин на творението, разгледайте някои уебсайтове които говорят по този въпрос. Ако потърсите „грижа за творението“ („creation care“) в интернет, ще намерите няколко християнски организации, които могат да дадат насоки за грижата за вашето „парченце“ от Божието творение.

2. Всевишният Бог

Битие 14:17-24

Днес разговарях с един човек, който не е ходил на църква от двадесет години. Навремето е посещавал редовно службите и дори е участвал в ръководството на една общност. „*Защо се отказахте?*“ Попитах го.

Отговорът му беше такъв, какъвто бях чувал и преди. „*Просто не получавах нищо от това. Стана ми скучно и не се върнах.*“

Трудно е дори за отдадените християни да помнят, че истинското поклонение всъщност не е за получаване; то е много повече за даване. Ние отдаваме на Бога своята възхвала и обожание; даваме времето, парите и енергията си в чест на Господа и в благодарност за Неговата доброта; даваме себе си в служение и служба на другите. И когато даваме свободно и жертвоготовно, се случва нещо удивително. Нуждите ни също са задоволени и ние получаваме изобилно благословение от Бога.

Обсъждане в групата

Обяснете какво е най-трудно за вас да „давате“ в поклонението - и защо може да се окаже толкова трудно.

Лично размишление

Помислете за последното си преживяване на поклонение. На къде беше насочено вашето внимание? Върху вас, върху другите или върху Господ? Как можете да бъдете по-съзнателни и съсредоточени в поклонението си?

Когато Аврам чува, че група врагове са нападнали град Содом и са пленили племенника му Лот, той знае, че трябва да се направи нещо, и то бързо. Затова Аврам събира малка армия от доверени приятели и слуги от собствения си дом и тръгва след нападателите. С зашеметяваща победа той възстановява всичко, което е било ограбено, и връща всички пленници, които са били взети. Представител на Ел Елион, Всевишния Бог, посрещнал Аврам, когато той се връщал триумфално. Той паднал на колене, за да се поклони пред Бога за тази сила и милост.

Прочетете Битие 14:17-24

1. Какви въпроси бихте искали да зададете на Аврам за срещата му с Мелхиседек? Какви въпроси бихте искали да зададете на Мелхиседек?

2. Мелхиседек е наречен едновременно цар и свещеник. По какъв начин Мелхиседек изпълнява всяка от тези роли в тази сцена?

3. Върнете се назад в текста и отбележете четирите срещи с титлата „Всевишен Бог". Какво ви подсказва това име за характера и действията на Бога?

4. Какво означава фактът, че Бог е „Бог Всевишен“, когато мислите за личния си живот (кариера, взаимоотношения, решения и т.н.)?

5. Какво е значението на десетата част, която Аврам дава на Мелхиседек (ст. 20)?

6. Защо Аврам отхвърли предложението на содомския цар да запази благата, които беше отвоювал за себе си?

7. Кога, според вас, Аврам е дал клетва пред Бога - преди да преследва вражеските царе или след това? Защо това е важно?

8. Какво казва клетвата на Аврам за отношенията му с Всевишния Бог?

9. Как Аврам би могъл да живее по различен начин след това преживяване?

10. Какво бихте променили в отношението си към Бог, като реакция на днешното разбиране за Него, като Господ, Всевишния Бог?

Как можете да включите тези отговори в поклонението и ежедневните си дейности?

Помолете Бога да ви даде по-дълбоко усещане за Неговото величествено царуване като суверенен Цар - и готовност да подчините собственото си сърце на Неговата власт.

Сега или по-късно

Давид пише Псалм 7 в отговор на атака срещу името и репутацията си от страна на свой враг. Той моли „Всевишния“ Бог да се изправи в негова защита (Псалм 7:8) и обещава да пее хваление на „Всевишния Господ“, когато бъде избавен от Божията сила (Псалм 7:17). Прочетете Псалм 7 или съставете своя собствена песен за възхвала на Бога като Този, Който властва над нашия свят и над живота ни в суверенна власт. Окуражете някого, който може да се чувства нападнат, като споделите истината, че Бог не ни е забравил и не е изгубил контрол над своя свят. Той все още царува като Всевишен Бог.

3. Личното име на Бога

Псалм 68:1-20

„Имената“ на Бога, които откриваме в Библията, е по-точно да се наричат описателни названия. Всъщност Бог има само едно име. Неговото лично име е това, което Той е открил на Своя народ, Яхве (или в по-старите версии на Библията - Йехова). Името Йехова говори за вечното съществуване на Бога и неговия неизменен характер. Той е „АЗ СЪМ“ (което Яхве означава на иврит). Нашият Бог стои над миналото, настоящето и бъдещето като вечно присъстващ Господ на всичко.

Яхве се среща 6 823 пъти в Стария завет. На еврейски език Яхве е само с четири съгласни и без гласни: YHWH. Името се е смятало за толкова свято,че в продължение на стотици години евреите дори не произнасяли думата. Когато стигали до Йехова в Библията, те произнасяли вместо това думата Адонай, което означава „Господ“ или „Господар“. В повечето версии на английския език YHWH се превежда като „Господ“, както в Исая 42:8: „Аз съм ГОСПОД; това е името Ми!“

Обсъждане в групата

Какво „име“ използвате най-често, когато говорите с Бога в молитва? Какво предава това име на ума и сърцето ви?

Лично размишление

Как се чувствате, когато чуете Божието име да се използва вулгарно или по несериозен начин? Какво е отношението ви към Бога, когато го призовавате по име?

Псалм 68 вероятно е изпят за първи път, когато цар Давид носи ковчега на завета в град Йерусалим при подготовката за построяването на големия храм от Давидовия син Соломон (2 Царе 6:12-18). Хор е пеел строфите на псалма, в които се разглеждат Божиите могъщи дела за Неговия народ, Израел. Това е вълнуващ възглас на възхвала за победата на Бога над всички Негови врагове. Това, което прави този псалм толкова уникален, е разнообразието от имена и титли за Бога, които са използвани. Думата „Бог“ (Елохим) се среща двадесет и три пъти, заедно с Яхве, Ях (съкратена форма на Яхве), Адонай и Шадай (Всемогъщ). Думите на Давид ни помагат дори днес да възвеличаваме името и природата на нашия Бог!

Прочетете Псалм 68:1-20.

1. Псалмът разглежда в поетичен стил могъщите Божии дела. Погледнете назад през стихове 1-20, подчертайте имената и описателните названия за Бога, които откривате. Кое име ви е най-познато и защо? Кое име ви е най-непознато?

2. Давид изтъква някои от най-великите Божии дела. Кои стихове сочат към:

a. Божието избавление на Израил от робството в Египет?
b. Божията грижа и защита на народа му по време на пътуването в пустинята?
c. Божията помощ при победата над владетелите на Ханаан, обетованата земя?
d. Божията постоянна грижа за народа Му днес?

Какви ли мисли за Бога е предизвикал този поглед към миналото на Израил в сърцата на поклонниците, които се приближавали с ковчега на завета към град Йерусалим?

3. Направете кратък преглед на Божиите могъщи дела във вашия живот от момента, в който Той ви е спасил от робството на греха до грижата Му за вас по време на житейския път.

4. Давид се фокусира специално върху „ГОСПОДА“ в стихове 4-6. На кои аспекти от Божия характер набляга той? Кое от тези Божии качества означава най-много за вас в момента и защо?

5. Кои области от живота ви се чувстват като високи „планини“ (стих 15) или безплодни „пустини“ (стих 7)?

6. Какво би се променило в тези ситуации, ако ГОСПОД дойде при вас като човек, който разтърсва земята (ст. 7-8)? Какво би означавало, ако Той дойде като този, който носи нежен дъжд (ст. 8-9)?

7. „Божиите колесници“ най-вероятно са препратка към Божиите ангели (ст. 17). Величието на ГОСПОДА се разкрива чрез огромната армия от могъщи ангели, които го придружават. Как се чувствате, когато мислите за ангелите воини, които ви защитават като Божие дете? В безопасност? Заплашени? Обяснете отговора си.

8. Избройте ползите, които получават онези, които се доверяват на ГОСПОДА (стихове 19-20).

9. Коя от тези ползи ви насърчава най-много? Кои от тях можете да споделите с приятел, който преживява труден момент?

10. Въз основа на това, което научихте в този псалм за ГОСПОДА, какви отговори от ваша страна са подходящи и достойни за Неговото име?

Използвайте различните имена и титли на Бога от този псалм, за да Го възхвалявате за Неговите благословии и закрила над вас.

Сега или по-късно

Новият завет прилага стих 18 от този псалм към Исус и Неговата победа над враговете Му. Прочетете Ефесяни 4:8-13. Единствената промяна, която Павел прави в този стих, е, че вместо да получава подаръци от победените царе, Исус дава трофеите на своята победа на църквата. Какви са „даровете“, които Исус дава? Как можете да отразите този факт в отношението си към онези хора, за които Павел казва, че са дадени на църквата?

4. Бог, който осигурява

Битие 22:1-14

Багажникът беше празен. Бяхме пренесли всички дрехи и вещи на дъщеря ми до стаята ѝ в общежитието. След като се прегърнахме, тя се обърна, за да тръгне обратно през кампуса, обръщайки нова страница в живота си. Преди да изляза с буса си от паркинга, по лицето ми се стичаха сълзи.

Оставях детето си, собствената си плът. Беше само за един семестър в колежа, но болката от раздялата ме развълнува твърде много.

Обсъждане в групата

Опишете болезнена раздяла във вашия живот. Временна или постоянна беше тя? Кой или какво ви е помогнало през това време?

Лично размишление

Коя ваша връзка би било най-трудно да загубите? Как бихте се почувствали, ако Бог поиска от вас да напуснете човека, на когото най-много държите?

Бог обеща на Авраам, че ще има повече потомци, отколкото са звездите на небето. И така, въпреки че съпругата на Авраам - Сара - беше безплодна, а Авраам и Сара бяха навършили години, Бог им даде син. Исаак беше заченат и роден като демонстрация на Божията сила. Сега Бог ще отправи зашеметяващо искане към Авраам - и отново ще покаже, че е Бог, който идва на помощ, когато всяка надежда е изгубена.

Прочетете Битие 22:1-14.

1. Като отправите поглед към пасажа, какво ви притеснява най-много в случилото се?

2. Опишете отговора на Авраам към Бога (ст. 2-3). Какво разкрива отговорът му за взаимоотношенията му с Бога?

3. В кои области според вас Бог изпитва вярата ви точно сега? Как реагирате на изпитанието?

4. Смятате ли, че Авраам действително би убил Исаак? Обяснете отговора си.

5. Защо думите на Авраам към слугите му в стих 5 са значими?

6. В чия полза Бог чака до последния момент, за да спре Авраам? За Неговата собствена полза? За Авраам? Исаак? Нашата? Обяснете отговора си.

7. Бог осигури овен като заместваща жертва за Исаак, така че Авраам нарече мястото „ГОСПОД ще промисли“ (на иврит, Яхве-ире). Какво ви съобщава това име за характера на Авраамовия Бог? Как познаването на Бога като Осигурител ви насърчава в настоящите ви житейски обстоятелства?

8. Кой или кои са „Исаак“ в живота ви - най-ценения човек или същността и фокусът на живота ви?

9. Готови ли сте да поставите своя „Исаак“ на олтара пред Бога и да го предадете изцяло на него? В какво можете да бъдете уверени, ако го направите?

Бъдете готови да възхвалявате Бога, независимо дали Той ще възстанови вашия „Исаак“ или ще го премахне. На Бога може да се разчита, че ще се погрижи за всяка нужда.

Сега или по-късно

Бог не е поискал от Авраам да направи нещо, което самият той не е бил готов да направи. Бог доброволно пожертва собствения Си Син. Колко далеч стигна Бог в тази жертва? Помислете как Исус приличаше на Исаак. След това помислете как Исус беше като овена, който ни замести на кръста. Изразете благодарността си към Исус в молитва или песен за това, че е понесъл греха и вината ни на кръста.

5. Всемогъщият Господ
1 Царе 17:1-51

Човекът, който седеше в кабинета ми, беше съкрушен - и сломен. Беше изгубил къщата, бизнеса, семейството и репутацията си. Зависимостта му от хазарта беше станала всепоглъщаща. Това, което правеше нещата по-зле, беше фактът, че той не виждаше проблема. Всички други забелязваха злия „гигант“ в живота му, но той отказваше да признае присъствието му. Беше убеден, че се нуждае само от един голям резултат, за да си върне всичко, което е загубил.

Това, от което се нуждаеше този човек, беше нов източник на сила в живота му! Собствените му сили бяха свършили и той нямаше никаква способност в себе си да се отвърне от нещата, които го унищожаваха. Съветът ми към него беше да започне да разчита на Бога на силата, Бог, способен да направи това, което той не можеше да направи, Бог, Който можеше да му даде силата, която му липсваше.

Всички ние понякога се намираме в момент на слабост. Нашата надежда и увереност, когато се оказваме недостатъчни, са в ГОСПОДА Всемогъщия, Бога на силата.

Обсъждане в групата

Кои са някои от гигантите, които сте виждали в живота на други хора - заплашителни съпрузи или непреодолими обстоятелства, или зависимост, която сякаш е взела връх? Как тези хора са се справили с тези препятствия? Изправят се и се борят? Бягаха и да се скрият? Продължиха да живеят в отрицание?

Лично размишление

Кои са гигантите в живота ви? Как сте се опитвали да се справяте с тях до този момент? Доколко сте успели?

Давид се е научил още като съвсем млад да се изправя срещу враговете си със смелост и с доверие към Бога. Когато лъв или мечка застрашаваха овцете на баща му, Давид ги преследваше и се уверяваше, че те никога повече няма да навредят на овцете. Когато Давид чу заплахите на един филистимски главорез срещу Божия народ, той реши да действа по същия начин.

Прочетете 1 Царе 17:1-51.

1. Авторът на Първа книга на Царете ни разказва много за Голиат (ст. 4-7). Какво ви внушават всички подробности за този враг?

2. Какви награди предлага Саул, за да се опита да мотивира шампион от Израил да се бие с Голиат (ст. 25)?

3. Какво мотивира Давид да приеме предизвикателството (ст. 26, 36-37)?

4. Вашето отношение към плашещите гиганти в живота ви прилича ли повече на това на Давид (ст. 37), или повече на това на Саул (ст. 11)? Обяснете или дайте пример за отговора си.

5. Оградете с кръгче споменаванията на Давид за „Всемогъщия Господ“ в този пасаж. Какво ви казва описанието „Всемогъщ“ за това кой е Бог и какъв ресурс може да бъде Той в живота ви?

6. С какви страхове се борите, когато се обръщате и се изправяте пред врага, който се противопоставя на Бога и се опитва да ви победи?

7. Как биха се променили тези страхове, ако бяхте напълно уверени, че Бог е на ваша страна?

8. Какъв е предсказаният от Давид краен резултат от битката за Голиат (ст. 45-47)? Каква ще бъде по-голямата цел на битката за Израил и за света (ст. 46-47)?

9. Какви могат да бъдат някои от по-големите цели на битките, пред които сте изправени - за вашето семейство или приятелите или колегите?

10. Каква беше ролята на Давид в битката?

11. От какво конкретно се нуждаете Бог да ви снабди в битката ви с житейските гиганти? Какво ще донесете в битката?

Помолете Бог да ви даде от силата си в трудните ситуации, с които се сблъсквате, и след това предложете всичко, което можете да му дадете той да го използва. Сега се обърнете и се изправете срещу врага в силата на Всемогъщия Господ.

Сега или по-късно

Поговорете като група или помислете за някои от „голиатските“ проблеми в нашата култура - проблеми, които се противопоставят на Бога и се подиграват на Неговия народ. Дискутирайте начините, по които вие като малка група или сами, невъоръжени и сравнително слаби, можете да помогнете за повалянето на тези гиганти. Прочетете Псалм 66:1-7 като насърчително заключение на сесията.

6. Свещен, свят Бог

Исая 1:1-20

Това не беше ден, който очаквах с нетърпение. Имах отговорността да се изправя срещу двама мъже със сериозни грешки в живота си. Моите срещи протекоха почти по един и същи начин. Обясних им ситуацията внимателно, но твърдо, и помолих всеки от тях да се покае и да се отвърне от пътищата, по които са поели. Обещах им Божията прошка, ако реагират правилно.

Разликата в двете срещи беше в отговора. Първият мъж беше съкрушен от скръб и се покая. Сълзите започнаха да текат само секунди след като започнах да говоря. Ние приключихме срещата, като се прегърнахме и се ангажирахме да преминем през последствията заедно.

При втория мъж нямаше сълзи. Той се скова, когато започнах да говоря, и избра пътя на гнева и самооправданието. Той си тръгна без прегръдка или молитва. Вероятно няма да го видя отново. Едни и същи проблеми, един и същ разговор, но различни реакции.

Обсъждане в групата

Когато бяхте по-млади, кои бяха проблемите, които ви подтикваха да се „разбунтувате“ срещу вашите родители или учители? Какви наказания или порицания са ви били налагани? Споделете в групата.

Лично размишление

Кои са проблемите, които предизвикват у вас бунтовнически дух спрямо Бога? Как обикновено реагирате на Неговата корекция в живота си?

Исая е един от най-уважаваните пророци в Библията. Той е имал дълго и вярно служение на народа на Юда. Но когато Бог призовал Исая да бъде Негов говорител, Исая бил поразен от чувството, че не е достоен поради собствената си греховност. Въпреки това той започнал там, откъдето всички ние трябва да започнем - той се обърна с покаяние към Бога и получи очистване и прошка от святата Божия ръка. След това Исая започнал служение, в което трябвало да изобличи Божия народ за греховете им и да им сподели за Божията утеха, когато те се сблъсквали с последствията от своя провал.

Прочетете Исая 1:1-20.

1. Ако погледнете този пасаж като съдебна сцена, кои са свидетелите и кой е съдията (ст. 2)? Кой е обвиняем и какви са обвиненията (ст. 3-4)?

2. Как бихте обобщили духовното състояние на хората?

3. Виждате ли някакви паралели с днешната ни култура? Обяснете.

4. Защо Бог отхвърля поклонението, което му предлага юдейският народ (ст. 10-14)?

5. Смятате ли, че Бог може да каже подобни неща на църквата днес? Обяснете отговора си.

6. Как Божият свят характер влияе върху отговора му на молитвата (ст. 15-16)?

7. Бог предписва отрицателна и положителна корекция в живота на юдейския народ (ст. 16-17). Направете списък на двата аспекта и опишете как може да изглежда послушанието към всеки от тях във вашия живот.

8. Какво е значимото в Божиите обещания за прошка и очистване (ст. 18-19)?

9. Исая използва титлата „Светия на Израил“ (ст. 4) двадесет и девет пъти в книгата си. Какво означава за вас, че Бог е свят?

10. По какви конкретни начини Божият свят характер подтиква към свят живот у вас?

Молете се Бог да продължи да изгражда святия Си характер в живота ви.

Сега или по-късно

Исая свързва личната святост със стремежа към социална справедливост. От какви въпроси свързани със справедливостта и морала в нашата култура се интересувате? Запознайте се по-добре с един от тези въпроси и информирайте по-добре семейството и приятелите си за него.

7. Бог на славата

Псалм 29

Обичам гръмотевичните бури! Когато гръмотевиците започнат да гърмят през нощта ставам, за да гледам светкавиците и се вслушвам в шума на вятъра. Дори имам диск, наречен „Гръмотевична буря сред природата“, който си пускам от време на време в офиса. Гледките и звуците на бурята ми напомнят за силата и величието на Бог.

Една от най-запомнящите се бури, които съм преживявал, се разрази в централната част на Пенсилвания късно една лятна вечер, когато бях на около дванадесет години. Наблюдавах я от прозореца на горния етаж на къщата на баба ми и дядо ми (на отворен прозорец, разбира се). Вятърът блъскаше завесите около главата ми, а гръмотевиците разтрисаха стъклото. Накрая започнаха да падат едри капки и миризмата на пресен дъждовен въздух изпълни стаята.

Обсъждане в групата

Кои природни събития ви разкриват най-драматично Божията сила и слава? Разкажете на групата за момент, в който лично сте станали свидетели на такова събитие.

Лично размишление

В каква обстановка най-ясно усещате присъствието на Бога – във величествена катедрала, в пустинята или когато слушате как децата си играят? Как реагирате на Бог, когато усещате Неговата близост?

Цар Давид сигурно също е обичал гръмотевичните бури! Докато чета Псалм 29, мога да си представя как Давид от своя прозорец наблюдава разразяващата се на запад от двореца му голяма буря. Той е загледан в черните облаци и ивичестите мълнии, докато бурята се приближава. Когато светкавиците избухват около него и гръмотевиците разтърсват двореца, Давид седи на терасата и пее: „Бог на славата гърми, Господ гърми над мощните води“ (Псалм 29:3).

Прочетете Псалм 29.

1. Този псалм се е пеел или рецитирал по време на публичното богослужение в Израил. Какъв стил, тон или инструменти смятате, че са били използвани, когато се е пеел?

2. Какво иска Давид да направят или да почувстват поклонниците, докато слушат или пеят този псалм? Как можете да го сравните с типичния ви подход или реакция на песните за поклонение в неделя сутрин?

3. Подчертайте името „ГОСПОД“ всеки път, когато се появи. След това обградете името „Бог на славата“ в стих 3. Божията слава е съвкупността от всичко, което е Бог. Какви аспекти от Божия характер са разкрити в този псалм? Какво означава, че Бог е „Бог на славата“?

4. Бурите предизвикват вълнение и смут в природата, но Давид иска хората да възхваляват Бога за това, че управлява бурята. Как обикновено реагирате, когато бурите преминават през живота ви - с вълнение или с хваление? Защо мислите, че реагирате по този начин?

5. Псалм 29 е пряко порицание на ханаанския бог Ваал (произнася се „бале“). Той е почитан като бог на гръмотевиците и дъжда и като източник на плодородието. Ханаанците се молели на Ваал за дъжд, когато земята е изсъхвала, и за спиране на дъжда, когато земята се наводнявала. Той бил източник на мир в житейските битки. Какви „богове“ насърчава нашата култура като източник на мир в житейските бури?

6. Давид искаше Божият народ да разбере, че ГОСПОД е този, който отговаря за бурите, а не Ваал. Опишете мира, който може да настъпи при вас или при ваш приятел, когато Бог бъде признат за единствения, който контролира житейските бури.

7. Когато се намираме в буря, обикновено молим Бог да прекрати бурята или да ни отстрани от нея. Как бихме могли да се молим по различен начин в светлината на това, което е разкрито за Бога в Псалм 29?

8. Давид споменава „гласа на ГОСПОДА“ седем пъти (ст. 3-5, 7-9). Как можете да чуете гласа на ГОСПОДА в живота си?

9. Според стихове 3-9 какъв ефект може да има гласът на ГОСПОДА, когато го слушаме?

10. Какво обещава да направи Бог, ако му отдадем славата и поклонението, които са подходящи на Неговото величие (стихове 10-11)?

Помолете се с Псалм 29 на Бога. Седнете или коленичете в Неговото присъствие и прочетете псалма като емоционален отклик на радостното ви сърце към Него.

Сега или по-късно

Хвалебните псалми (като Псалм 29) са чудесно допълнение към хвалението в църква или това в малката група. Няколко предложения могат да помогнат тези изрази на обожание да станат по-живи:

- Навлезте в емоцията на псалма, като го прочетете на глас с ентусиазъм – сериозно, но с ревност и страст.

- Запомнете псалма. След това застанете и вдигнете ръце в чест и преклонение пред Бога, докато го произнасяте.

- Бъдете креативни. Изговаряйте псалма заедно с други хора, като използвате различни интонации, за да дадете израз на радостта и удивлението, изразени в псалма.

- Използвайте темата на Псалм 29, за да напишете песен или нов псалм към Бога. Той се радва на нашите свежи хваления.

8. Суверенният Бог

Даниил 7:7-14

Специалистите по терапия на съня ни казват, че сънуваме всяка нощ. Често си спомняме само странните, драматичните или плашещите сънища на следващия ден.

Старозаветният пророк Даниил сънува страхотен сън една нощ - и той си спомнил всички подробности на следващата сутрин. Сънят се въртял около четири големи звяра, които излезли от бурно море. Всеки звяр бил по-страшен от предишния. Нищо и никой не изглеждал способен да прекрати жестоките им атаки.

Тогава Даниил видял нещо още по-внушително, нещо, което променило цялата му перспектива: суверенния Бог на вселената, седнал на престол обвит в пламъци, където заема мястото си на съдия. Вместо цял свят, потънал в хаос, Даниил видял могъщ Бог в съвършен контрол.

Обсъждане в групата

Кои ситуации или събития ви карат да се чудите къде е Бог и дали наистина е в контрол ?

Лично размишление

Спомнете си за животопроменящо събитие в духовния ви път или в разбирането за Бога. Какво е предизвикало този внезапен обрат в гледната ви точка? Помислете каква промяна е донесло в живота ви?

Последният звяр, който Даниил вижда, е най-ужасяващият от четирите - и този, който предизвиква разкриването на Бога, управляващ нашата вселена със сила и власт.

Прочетете Даниил 7:7-14.

1. Поставете се на мястото на Даниил. Вие сънувате тези сцени. Какви емоции бихте изпитали при всяка една от картините, разиграващи се пред вас?

2. Какво според вас представлява четвъртият звяр във видението на Даниил - човек, нация, политическа идеология? Обяснете как сте стигнали до това

заключение. Какво според вас представлява „малкият рог“ (ст. 8) (човек, нация или идеология)? Защо мислите така?

3. Погледнете назад в текста и оградете с кръгчета споменаванията на „Древния по дни“. Какви аспекти от Божия характер ви идват на ум, когато чуете, че Той е наречен „Древният по дни“?

4. Какво ви казва всеки детайл от описанието на Даниил за Бога относно това кой е Бог или на какво Бог прилича? Облекло, коса, трон, придружители...

5. В една сцена, разкриваща Божията суверенна власт, ни се казва, че „книгите се отвориха“ (ст. 10). Какво изразява това твърдение за човешката отговорност пред Бога?

6. Четвъртият звяр и малкият рог са унищожени от Бога. Можете ли да направите някакви заключения от това събитие за бъдещето на човешките земни владения? Обяснете.

7. Ново царство заменя унищожените земни царства. Как бихте описали това царство (стихове 13-14)?

8. Имали ли сте преживявания, които са ви дали да вкусите от това царство? Ако да, обяснете, като използвате въображението си, дискутирайте какво би било да живеете в царство, в което всички описани тук аспекти са реални през цялото време.

9. Исус използва Даниил 7:13, за да разкрие Себе Си като божествения „Човешки син“, който ще се завърне някой ден със сила и величие, за да установи Божието царство (Матей 26:64). Как описанието на Човешкия син в конкретния пасаж обогатява обичайната представа за Исус, която е възприета от нашето общество и култура?

10. Какъв е подходящият отговор в сърцето и живота ви на видението за Бога в този пасаж?

11. Какви стъпки можете да предприемете, за да си припомняте, че Бог управлява и надделява в нашия свят в моментите, когато се чувствате обезсърчени и разтревожени?

Помолете Бог да ви даде ново осъзнаване и оценяване на Неговото суверенно управление в живота ви. Покорете се по нов начин на Исус като на ваш истински Цар.

Сега или по-късно

Псалм 145 е песен за възхвала на Бога като Цар. Прочетете псалма, като отбелязвате аспектите на Божия характер, които се споменават. След това прочетете псалма отново, за да изразите собствената си възхвала и почит към вашия Цар.

Бележки за водещия

1. Едно върховно същество (Битие 1)

Цел: Да се срещнем с Бога като Създател и Поддържител на живота и да откликнем подобаващо към Него.

Обсъждане в група. Целта на този въпрос е да накара членовете на групата да се замислят сериозно за това защо вярват, че Бог съществува. Той не е предназначен да предизвика дълъг дебат за това дали всеки отговор е валидно доказателство. Позволете на членовете да споделят свободно отговорите си и след това преминете към изучаването.

Може да бъде повдигнат въпрос за „пола“ на споменаването на Бога. Реалността е, че Бог не е нито мъж, нито жена, а е чист дух. В Библията обаче Бог постоянно се споменава като „той“. Повечето от образите на Бога в Писанието също са от мъжки пол; на ум ни идва например „баща“. В това ръководство следвам библейския пример и наричам Бога „той“ или „него“.

Въпрос 1. Бог е активен в целия този разказ: Той говори (ст. 3, 6, 9, 11, 14, 20, 22, 24, 26, 28, 29), Той прави и създава (ст. 1, 7, 16, 21, 25, 27, 31), Той вижда (ст. 4, 10, 12, 18, 21, 25, 31), той назовава (ст. 5, 8, 10), той разсъждава в себе си (ст. 26), той благославя животните и хората (ст. 22, 28) и заповядва и наставлява хората (ст. 28-30). Бог лично се отнася към своето творение.

Въпрос 2. Бог оформя и изпълва земята преди всичко като място за живеене на хората. Човешките същества са последната част, венецът на Неговото творение. Бог не е създал хората просто за да вършат Неговата работа (възгледът на повечето езически митологии). Вместо това Бог е дал на човешките същества мястото на почит и слава като владетели и управители на Неговото творение (Пс 8:5-8).

Въпрос 3. Старозаветните Писания първоначално са написани на еврейски език. Затова имената и титлите на Бога, които се срещат в нашите Библии, са превод от иврит. Елохим всъщност е форма за множествено число на думата Ел, която означава „пръв“, и започва да се отнася до Бог като върховно същество над цялото творение. Формата за множествено число може да е била използвана за засилване на величието на Бога или защото намеква за множествеността в Бога - Отец, Син и Дух. Глаголът „създадох“ в стих 1 обаче е в единствено число, което показва, че Бог е бил възприеман като едно същество. За Библията е характерно монотеистичното схващане - има само един Бог.

Авторът на Евреи казва, че „вселената е създадена по Божия заповед, така че това, което се вижда, не е създадено от това, което се вижда“ (11:3). Християнинът възприема тази истина „с вяра“. Отново внимавайте изучаването да не се превърне в дебат за това как Бог е сътворил света. Фокусът трябва да бъде върху Божията сила и Божието превъзходство. Ако Той може просто да изрече една дума на заповед и да накара звездите, дърветата или животните да съществуват, Той е Бог с неограничена власт.

Въпрос 5. В края на всеки ден Бог обявява творението си за „добро“ и след това, в края на шестия ден, Той поглежда към цялото творение и вижда, че всичко е „много добро“ (ст. 31). Бог не е източник на злото или несъвършенството. В Бога изобщо няма „добър“ мрак (1 Йн 1:5). Първоначалното творение произлиза от чистото дело на Божиите ръце.

Тъй като сътвореният свят преди навлизането на греха е бил добър, ние като Божии създания - и със сигурност сега като изкупени Божии създания - трябва да уважаваме и почитаме Божия свят, който е поверен на нас.

Въпрос 6. Бог назначава Адам и Ева за настойници на своето творение. Бог е създал земята като място за живеене на хората и им дава власт да подчиняват земята, за да осигури нуждите им. Ние обаче трябва да действаме като пазители на това, което в крайна сметка не принадлежи на нас. Тя е наша, за да я използваме, но не и да я унищожаваме.

Християните заемат най-различни позиции по въпроса за „грижата за творението“, но всички са съгласни, че имаме отговорността да се отнасяме към земята като към Божия собственост, а не като към своя.

Фактът, че Адам и Ева са били създадени „по образ и подобие Божие“ (ст. 27), предполага, че Бог очаква от човешките същества да използват земята и нейните ресурси разумно. Ние трябва да управляваме земята със същото чувство на отговорност, което Бог проявява при създаването на вселената и грижата за нея.

Въпрос 7. Тълкувателите на Библията са обсъждали подробно какво означава за хората да бъдат създадени по Божи образ и подобие. Някои смятат, че това означава, че ние представляваме Бога като владетели над творението. Други смятат, че образът на Бога се разкрива във взаимоотношенията, които могат да имат с Бога и помежду си - отношения, основани на любов и преданост. Все още други тълкуватели виждат прилики между Бога и хората, като например способността за разум, нравственост и чувство за творчество. Пълнотата на Божия образ вероятно се крие във всички тези аспекти. Човешките същества са уникални създания, а не само най-висшият клон на еволюционното дърво. Въпреки че грехът е помрачил славата на Божия образ в нас, образът все още остава. Нашето уважение към човешкия живот във всичките му етапи произтича от признаването на Божия образ във всяко човешко същество.

Въпрос 8. Съществуването на могъщ, суверенен Бог, който ни е създал и който е загрижен за нашето благополучие, трябва да предизвиква у нас няколко отклика: преклонение и поклонение, послушание към неговите заповеди, уважение и благодарност за многобройните му дарове и чувство за отговорност да вършим това, с което го почитаме и му доставя удоволствие. Може би можете да напишете различните отговори на бяла дъска или голям лист, а след това да изброите под всяка от тях някои практически начини да приложите тези отговори в ежедневието. Можем да отговорим на Бога с благодарност, например, като бъдем по-съзнателни в това да благодарим на Бога за Неговия

промисъл и дарове всеки ден - да Му благодарим специално за храната или почивката, или подслон, или здраве.

Сега или по-късно. Четенето на Псалм 8 като заключителна „молитва“ ще засили усещането за Божието величие и Неговата лична загриженост за човешките създания.

2. Всевишният Бог (Битие 14:17-24)

Цел: Да изследваме какво означава да служим и да се доверяваме на Всевишния Бог в съвременния свят.

Въпрос 1. Ще получите полезна информация за това изучаване, ако прочетете цялата 14-та глава от Битие. Въпроси, които да зададете на Аврам (името му е променено на Авраам едва в Битие 17:5) могат да бъдат следните: Как успяхте да победите такава мощна задруга от царе със само 318 мъже? Познаваше ли Мелхиседек преди това събитие? Защо дадохте на Мелхиседек една десета част от плячката; защо не половината или нищо?

Въпросите към Мелхиседек могат да бъдат следните: Кой всъщност си ти? Как се запознахте с Истинския Бог и защо го следвате? Какво ви прави свещеник? Какво направи с десетата част от всички блага, които ти даде Аврам?

Въпрос 2. Мелхиседек (чието име на иврит означава „цар на правдата“) е наречен цар на Салем (най-вероятно съкратена форма на думата Йерусалим). Той осигурил храна за армията на Авраам в знак на добра воля и гостоприемство. Трапезата с хляб и вино тук не е свързана по никакъв начин с новозаветното причастие. Мелхиседек е наричан още „свещеник на Всевишния Бог“. Той е вярвал в единствения истински Бог и е изпълнявал функцията свещеник в благословията си за Аврам. Благословията приписва победата на Аврам на Божията сила. Мелхиседек функционира като свещеник и когато получава дара на Аврам от една десета („десятък“) от възвърнатите имоти. Новозаветната книга Евреи представя Исус като свещеник „по чина на Мелхиседек“ (Евреи 5:5-10; 6:20-7:17).

Въпрос 3. „Всевишният Бог“ на иврит е Ел Елион. Името Ел (основа за Елохим в първото изучаване) е общоприетият еврейски термин за „Бог“. Към това име е добавен атрибутът Елион, което означава „най-висок“ или „най-издигнат“. Името признава мястото на Бога като владетел и цар над всички и Божията власт и сила като най-висше същество във вселената. Народите и племената може да имат свои собствени богове, но истинският Бог е възвишен над всички.

Въпрос 4. Този въпрос има за цел да внесе нашето доверие в Божията сила и власт във всекидневната работа в живота ни. Може да казваме, че вярваме в могъщ Бог, но дали се опираме и разчитаме на Неговата сила във взаимоотношенията си и в работата, или се опитваме да бъдем тези, които контролират ситуацията? Например Бог е обещал на Аврам, че той и потомците му ще завладеят Ханаанската земя, но Аврам отказва да използва военна сила, за да постигне това обещание сам. Той също така не искаше да вземе нищо от плячката за себе си. Той не искаше да претендира за каквато и да била част от честта, която се полагаше единствено на Бога.

Въпрос 5. Аврам дава дар на Бога чрез упълномощения от Бога представител - свещеник Мелхиседек. Десетата част (десятъкът) беше частта на победителя и

следователно можеше да бъде поискана от Аврам. Давайки го на Мелхиседек, Аврам признава, че Божията сила е истинският източник на победата му над вражеските царе. Той също така потвърждава истината за думите на Мелхиседек в стихове 19 и 20. Постъпката на Аврам е в основата на по-късната израелска и християнска практика на десятъка (редовно даване на една десета от доходите си на Господ чрез представители - свещениците в Израел и църковните водачи днес). Щедрото, жертвено даване е един от начините да признаем Божието господство над всичко, което притежаваме.

Въпроси 6-7. Аврам не искаше содомският цар да претендира за някаква част от успеха му. Напротив, Аврам искаше славата да отиде само при Всевишния Бог. Изглежда вероятно Аврам се е заклел пред Бога, преди да започне нападението, да почете изцяло Бога в битката. Аврам е зависел от Бога, а не на човешките благодетели или техните дарове, за да стане „велик народ“ (Бит. 12:2).

Важно е, че Аврам нарича Бога „Господ, Бог Всевишен, Създател на небето и земята“ (ст. 22). Той дава да се разбере, че Елохим, Ел Елион и Яхве, което означава „Господ“ (вж. изучаване 3), са едно и също. Аврам не е вярвал в много богове с много имена, а е бил последовател на единствения истински Бог, който има няколко значими имена.

Въпрос 8. Аврам полага клетвата като израз на дълбокото си доверие и преданост към ГОСПОДА. Той почете Бога, като отдаде на Бога похвала за успехите си, като даде на Бога дар и като стана свидетел на Божията сила и благословия. Това са все начини, по които можем да служим и да демонстрираме своето доверие към Всевишния Бог.

Въпрос 9. Възможно е Аврам да е излязъл от това преживяване с израстване в доверие в Бога и в Божиите обещания. Възможно е то да е събудило у него и нова смелост да следва ГОСПОДА изцяо, както и да е придобил ново убеждение за това да отдава на Бога почитта и благодарността, които Той заслужава.

Въпрос 10. Може би ще искате да използвате бяла дъска или голям лист, за да изброите подходящите отговори към Всевишния Бог и след това да напишете предложенията на групата за включване на тези отговори в тяхното поклонение и рутинни дейности.

3. Личното име на Бога (Псалм 68:1-20)

Цел: Да изследваме значението на Божието лично, заветно име и да задълбочим отклика си на поклонение към Него.

Въведение. Може да ви помогне като водещ на изучаването да прочетете 2 Царе 6 като фон за този псалм. Не знаем със сигурност дали псалмът е изпят по време на донасянето на ковчега на завета в Йерусалим, но псалмът много добре се вписва в тази сцена. Стих 1 повтаря Числа 10:35 - думи, изречени от Мойсей при пренасянето на ковчега сред пустинята стотици години по-рано.

Ковчегът на завета е кутия, покрита със злато, която се намира във вътрешното светилище на центъра за поклонение на Израел. Той напомнял на народа за верността на Бога към Неговите обещания и за Неговото присъствие сред тях. Давид желаел силно да построи постоянно място за поклонение на Израил в град Йерусалим. Бог му позволил да събере материали за храма, но синът му Соломон бил този, който построил окончателното здание.

Въпроси 1-2. Поетичният поглед на Давид върху Божията грижа за народа му през вековете е замислен така, че да събуди вяра и увереност, че Израил е под непрекъсната Божия опека. Бог е направил чудесни неща в миналото - и Бог е същият и днес. Той желае и е способен да ни помогне. Той все още обитава сред Своя народ със суверенна власт. Неговото име, характер и сила са същите.

Въпрос 3. Някои членове на групата може да не са в състояние да посочат конкретно Божие дело в живота им. Напомнете им за тяхното освобождение от хватката на греха и смъртта, когато са повярвали в Исус като Спасител. Помолете ги да си спомнят моменти, когато Бог ги е защитавал или осигурявал за тях. Дори някой от членовете на вашата група да не е християнин, Божието дело го е довело във вашата група, за да може да му се разкрие по-пълно чрез изучаването на Библията.

Въпрос 4. Името Яхве („Господ“) произлиза от форма на еврейския глагол за „да бъда“. В името се подсказват няколко неща за Бога: (1) Бог е самосъществуващ, той не се нуждае от нищо или някой освен себе си; (2) Бог е неизменен в своя характер - той не е в процес на превръщане в нещо различно от това, което е; и (3) Бог е вечен - той съществува и е съществувал вечно.

Най-пълното откровение за Божието име на завета идва при Мойсей, когато Бог му говори от горящия храст. Когато Мойсей попитал Бога за името Му, Бог отговорил: „Аз Съм, Който Съм [Йехова]. Ето какво трябва да кажеш на израилтяните: Аз Съм ме изпрати при теб“ (Изх. 3:13-15). В Новия завет Исус е наречен „Господ“ (на гръцки: kurios), което го идентифицира като Бога от Стария завет. Същият Бог, който се е открил на Мойсей. На няколко пъти Исус нарича Себе Си „Аз съм“ (Йн 6:35; 8:12; 14:6; 18:5-6), като по този начин препраща слушателите (и читателите на Евангелието на Йоан) обратно към Божието откровение за Себе Си на Мойсей като „АЗ СЪМ“.

Аспектите на Божия характер, върху които Давид се фокусира, са Божието състрадание и грижа за най-слабите и най-уязвимите от Неговия народ - сираците, вдовиците, самотните, затворниците. Ако Бог се грижи толкова добре за онези в нашата култура, които имат най-малко от гледна точка на ресурси или възможности, той ще се грижи и за онези, които имат повече, но са готови да разчитат на него.

Слушайте внимателно когато членовете на групата споделят собствения си отговор на Божия характер. Те може да разкрият области в живота си, в които се борят и се нуждаят от помощ или насърчение.

Въпрос 6. Бог може да избере да работи със сила и да осигури драматични отговори на молитвите - или Бог може да избере да работи тихо, чрез средства, които изглеждат обикновени. Вярващ, който е болен, може да бъде възстановен чрез чудотворно изцеление или чрез по-дълъг процес на медицински грижи и почивка. И двата начина са израз на Божията сила и Божията грижа и двата са достойни за възхвала.

Въпрос 7. Светите ангели са мощни проводници на Божията дейност в света. Ние обикновено не осъзнаваме тяхното служение към нас, но те активно „служат на онези, които ще наследят спасението“ (Евр. 1:14). Ангелите служат на Божия народ по видими начини като защита, напътствие, снабдяване; Святият Дух ни служи вътрешно, скришно. Ако групата има интерес към това, което Библията учи за ангелите, обмислете възможността да използвате в бъдеще изучаването на Ръководството за живота на ангелите.

Въпроси 8-9. Стих 20 е преведен по различен начин в по-старите версии на Библията. King James Version или Authorized Version гласи: „Благословен да бъде Господ, Който всеки ден ни натоварва с блага.“/ (*няма превод на бг. който да е сходен по смисъл.*) В идеята е, че Бог ни натоварва с добри неща. Повечето съвременни версии превеждат стиха в смисъл, че Бог поема товара на грижите и притесненията от нас. (*както е във всички бг. преводи)* Човекът, натоварен с проблеми или трудни обстоятелства, има нужда да чуе не само, че Господ може да помогне, но и че е готов по всяко време да ни помогне да свалим тежестта на тези грижи от себе си.

В стих 20 Давид добавя, че онези, които следват ГОСПОДА, ще „избегнат смъртта“. Старозаветните вярващи знаели много малко за това какво се крие отвъд портите на смъртта. Те били уверени, обаче, че Господ, който се е грижил за тях така изобилно в живота, няма да ги изостави и в отвъдния живот. Ние, новозаветните вярващи, имаме увереността, че когато нашата душа напусне това земно тяло, ще бъдем с Господа (2 Кор. 5:8). Смъртта вече не ни държи в страшната си хватка. Знаем също, че едно поколение вярващи ще избегне смъртта при грабването, когато Исус се върне за Своя народ и го отстрани от този свят (1 Сол. 4:13-18).

Въпрос 10. Името Йехова насочва към Бога като вечен, самосъществуващ Господар на всичко. Той не се нуждае от нас; ние се нуждаем от него. Но този псалм ясно показва, че Господ използва силата си не за да ни принуждава да паднем в страховито подчинение, а за да се грижи за нас като за свои скъпи деца. Той е Бог, на когото можем да се доверяваме и да му служим с радостни и благодарни сърца.

4. Бог, Който осигурява (Битие 22:1-14)

Цел: Да преоткрием Божията способност да осигурява това, от което се нуждаем, дори когато си мислим, че всяка надежда е изгубена.

Обсъждане в група. Бъдете чувствителни към отговорите на групата. Ако някой сподели особено дълбоко или скорошно преживяване, може да искате да кажете кратка молитва за този човек, преди да продължите. Също така ще искате да помолите само един или двама да отговорят, така че дискусията да остане фокусирана и да имате време да се съсредоточите върху въпросите за изучаване.

Въпрос 1. Християните били обезпокоени от няколко аспекта на този разказ. Защо Бог изобщо да поиска от Авраам да направи такова нещо? Не е ли това в разрез с Божия морален закон? Защо Авраам се съгласява да го направи - и очевидно без никакъв протест? Защо Исаак се подчинява? Исаак не е бил момче, а млад мъж, който лесно е можел да надвие сто и повече годишния си баща. А какво става със Сара - казано ли ѝ е? Надяваме се, че повдигнатите въпроси ще подтикнат групата да се замисли по-задълбочено върху този добре познат пасаж, отколкото досега.

Въпрос 2. Безропотното и мигновено послушание на Авраам е показател за неговото уверено доверие в Бога. Той може да е имал някакви теории за това как Бог би могъл все пак да изпълни обещанията си, ако Исаак бъде убит, но в крайна сметка Авраам е бил готов да се довери на Бога в много труден момент.

Въпрос 3. Някои членове на групата може да не виждат настоящите проблеми в живота си като изпитания от Бога. Обяснете, че Бог може да използва всяко от различните изпитания в живота като възможност да постави нашата вяра, мъдрост или търпение на изпитание. Бог допуска трудностите да дойдат и след това внимателно наблюдава как реагираме.

Изпитанието трябва да се разграничава от изкушаването на някого към зло. Бог не изкушава никого (Яс. 1:13). Той обаче ни поставя в ситуации, които изпитват нашата отдаденост и доверие в Него.

Въпрос 4. Възможно е да чуете различни мнения, когато се дават отговорите на този въпрос, но изглежда ясно, че пълното намерение на Авраам е било да убие Исаак. Той вярва, че Бог ще доведе добро за него и слава за Себе Си от тази ситуация, дори ако Исаак умре.

Въпрос 5. Авраам казва с увереност, че и той, и Исаак ще се върнат при тях („ние ще се върнем“). Авторът на книгата Евреи казва, че Авраам е вярвал, че Бог ще възкреси Исаак от мъртвите (Евреи 11:17-19).

Въпрос 7. Авраам искаше неговите потомци (физически и духовни) и всички, които дойдат на това място в земята на Израил, да разберат милостивия характер на Господ. Бог по благодат осигурил заместник, който да изпълни изискването, което Бог поставил на Авраам. Авраам знаеше този аспект на Божия характер още преди да вдигне ножа, за да убие сина си. Когато Исаак попита: „Къде е агнето?“. Отговорът на Авраам беше: „Бог сам ще се погрижи“ (ст. 7-8). По същия начин Бог ще се погрижи и за нас. Той е готов и желае да осигури благодат при всякакви обстоятелства (2 Кор. 12:9). Най-голямото Божие снабдяване за нас е даването на собствения Му Син, Исус, като наш заместник на кръста. Ние нямахме нищо, което да предложим на Бога и което да ни направи чисти и праведни пред Него. Чрез собствената си жертва на кръста Исус ни осигури място в присъствието на Бога.

Въпроси 8-9. Тези въпроси вероятно ще предизвикат много личен отговор, а някои от групата може да се затруднят да дадат своя отговор. Вие като водещ може да искате да споделите първи. Откритостта от ваша страна ще даде на другите в групата смелостта да споделят своите отговори. Един от начините за приключване на изучаването е да се направи малък „олтар“ - купчина книги ще свърши работа - и след това дайте на всеки член лист хартия, на който да напише какво е неговото „Исаак“. След това сгънете листчетата и ги поставете „на олтара“ като акт на подчинение на Бога. По този начин, конфиденциалността се запазва, но всеки човек има възможност да принесе своята жертва на Бога в собствените си сърца.

Сега или по-късно. Много изследователи на Библията виждат принципа на заместващото изкупление въведено в Писанието в този момент. Агнето умира вместо Исаак. По-късно в библейския история Исус ще умре на кръста вместо грешниците. Наказанието за греха е платено, но не от нас. Самият Бог зае нашето място и плати наказанието, което изискваше Неговата справедливост.

5. Всемогъщият Господ (1 Царе 17:1-51)

Цел: Да ни предизвика към по-голяма увереност в способността и желанието на Бог да действа мощно в живота ни.

Въпрос 1. Авторът на 1 Царе се е постарал да обрисува една отрезвяваща картина на Голиат. Доспехите на Голиат са били най-добрите произвеждани по това време на историята. Голяма част от неговото въоръжение било от бронз, включително дълъг плащ от преплетени плочи, който тежал 125 килограма. Острието на копието било петнадесеткилограмова желязна ракета. Поставете всички тези доспехи на един триметров и културист и ще получите един страховит шампион!

Древните гърци (с които филистимците били далечни роднини) понякога решавали конфликти, като изпращали двама шампиони да се бият между бойните линии. Спечелилата страна в двубоя, печелила и войната. Цар Саул (който е бил с глава по-висок от всеки от своите мъже според 1 Царе 9:2) би трябвало да бъде израелският шампион, но той е изпълнен със страх и липса на вяра (1 Царе 17:11).

Въпроси 2-3. Саул се опитва да мотивира войниците си да се бият с Голиат с обещания за пари и ръката на дъщеря му за женитба. Освен това цялото домакинство (разширеното семейство) на бащата на войника щяло да бъде освободено от данъци. На пръв поглед изглежда (ст. 26-27), че Давид е бил примамен от тези предложения, но истинската му мотивация става ясна с развитието на историята. Той се бие с Голиат, за да защити честта на Божието име.

Въпрос 5. Заявлението на Библията, че Бог е всемогъщ, означава, че за Бог никога няма ситуация, която да не може да обърне. Той никога не се страхува и не е безпомощен. Той никога не е безсилен да ни се притече на помощ. Всъщност Бог винаги е способен да направи повече от това, което искаме или си представяме, когато му се доверим да ни помогне.

Описателното име „Всемогъщият Господ“ е буквално „Господ на войнствата“ и се използва повече от 250 пъти в Стария завет. Думата „войнства“ се отнася за всяка група - човешка или ангелска, призовани да изпълняват заповедите на Бога на Израил. Идеята е, че Бог разполага с безкрайни ресурси, за да постигне всичко, което желае.

Въпрос 7. Страховете, които изпитваме, когато се изправяме пред противници, могат да бъдат посрещнати със силата на Бога. Давид излезе срещу Голиат с увереност във Всемогъщия Господ. Ние може да не виждаме тези врагове победени в една среща, но можем да бъдем сигурни, че Бог е готов и способен да застане с нас всеки път, когато се изправяме срещу духовните си врагове.

Въпрос 8. Увереността на Давид за победата над Голиат не се основава на неговите умения или способности, а на доверието му в Бога. Давид знаеше, че поражението на Голиат е по Божията воля, защото Голиат подиграваше Божия характер и угнетяваше Божия народ. Давид просто искаше да бъде средство в Божията ръка.

Поражението на Голиат щеше да има много по-внушителни последици от резултатите на древните битки. Победата на Давид щеше да убеди и двете армии в присъствието на ГОСПОДА, че Той е с Израил и Неговата велика сила е насочена срещу враговете Му. В крайна сметка тя щеше да бъде и убедителен аргумент за целия свят, че Богът на Израел е единственият истински Бог. Три хиляди години по-късно все още говорим за Божието избавление!

Въпрос 9. Нагласата, с която се изправяме пред изпитанията, говори за дълбочината на нашата вяра в Бога на тези, които гледат или преминават през

премеждията заедно с нас. Моето доверие в трудни моменти може да окуражи другите, които водят своите собствени битки. Околните могат да бъдат насърчени дори когато моята вяра отслабне; например друг християнин може да види моята борба със съмненията като възможност да се приближи до мен и да ме насърчи към вярност.

Въпроси 10-11. Бог дава на Давид смелост и помощ. Давид донесе уменията си, физическата и духовната си подготовка в битката, но Бог му даде мъдрост за това как и кога да атакува. По същия начин и ние трябва да се явим със знанията и уменията си в битките в живота си и да се доверяваме на Бога, че ще ни даде това, което ни липсва. Бог очаква от нас да внесем собствената си решителност и усилия - колкото и малко или много да можем да предложим в конфликта. Давид не просто седеше в лагера и се молеше Бог да порази Голиат. Той беше готов да стане от коленете си и да се заеме с врага с Божията сила.

6. Свещен, свят Бог (Исая 1:1-20)

Цел: Да обмислим сериозно святата същност на Бога и как ние като християни можем да отразяваме тази святост във всеки аспект на живота ни.

Въведение. Като фон на това изучаване, вие като водещ на изучаването може да искате да прочетете разказа за призива на Исая за пророческо служение в Исая 6:1-8. Служението на Исая е мотивирано от призив да разкрие светия характер на Бога на народа на Юда.

Въпрос 1. Исая подготвя тази проповед като сцена от небесно съдилище. Небесата и земята са призовани като свидетели, Господ е върховният съдия, а Юда е обвинен в изоставянето на Бога. Връзката обаче е много по-близка от простото отношение между Бог и народ. Народът на Юда е бил любимите Божии деца и макар че Бог е бил съвършен родител, те все пак са се разбунтували срещу него.

Не е било необичайно за пророците на ГОСПОДА да говорят така, сякаш самият Бог говори на Своя народ. Пророците не изказват собственото си послание или мнение, а думите на самия Господ.

Въпрос 2. Народът на Юда е познавал Божия закон и е имал достъп до Неговата прошка чрез жертвите и поклонението в храма. Но Бог говори за духовното им състояние със силно неодобрителен език (ст. 5-6, 12-17). На народа е била дадена светлината на Божията истина, но той е бил също толкова покварен и непокорен, колкото и езическите хора около него. Бог противопоставя тяхното болно и извратено състояние на Своята собствена завършеност и цялостност.

Въпрос 3. Този въпрос ще предизвика широк спектър от отговори. Някои членове на вашата група може да смятат определени действия и черти на обществото за грехове, докато други може да не ги смятат за погрешни. Смисълът не е да обсъждате отделните грехове, а да покажете съществуването на една и съща поквара и отдалечаване от Бога в нашата собствена култура, както Исая вижда в културата на Юда.

Въпрос 4. Проблемът в Юда не е в спазването на религията. Църквите са били пълни! Но проблемът беше в отношението на сърцата им към ГОСПОДА и произтичащото от това неподчинение в живота им. Те казваха всички правилни

думи, надявайки се да заблудят Бога, но след това излизаха и правеха нещата, които Бог презираше.

Въпрос 5. Целта на този въпрос не е да отвори вратата за обругаване на църквата, а да подтикне групата да се вгледа в собствените си сърца и живот. Като ръководител се опитайте да върнете отговорите от това, което другите хора могат или не могат да правят, към това, което е вярно в нашия живот като християни.

Въпрос 6. Бог използва всяка ситуация, за да изследва сърцата на своя народ. Когато хората идваха при Бога в молитва, Бог виждаше нечестието в сърцата и действията им, и отказваше да отговори на молбите им.

Въпрос 7. Написването на отговорите на бяла дъска или на голям лист може да помогне на групата да направи задълбочено проучване на Божиите изисквания към хората. Обсъдете как Божиите заповеди могат да бъдат изпълнени в нашата съвременна култура. Исая със сигурност не се застъпва за използването на добрите дела като начин да се оправим пред Бога. Той напомня на Божия народ, че истинската вяра се проявява в живот на послушание към Бога и свят живот пред света.

Въпрос 8. Бог обещава прошка на онези, които се покайват и приемат Неговата благодат. Бог иска хората да осъзнаят, че Той няма търпение да ни прости и ще откликне и на най-слабия им опит да живеят послушно. Тъй като сме напълно изгубени и сме напълно неспособни сами по себе си да направим и една крачка към правилния живот (ст. 5-6), всяко наше движение към свято послушание е подтикнато в нас от Божия Свети Дух. Той ни дава да разберем предварително, че ще приеме всички, които идват при Него с вяра и покаяние.

7. Бог на славата (Псалм 29)

Цел: Да видим по-ясно величието и славата на Бога и да изразим възхищението си от тези качества.

Въведение. Библейските писатели разглеждат природата като Божие творение и под Божието ръководство. Природните събития не са случайни, а могат да служат на Божиите цели и да демонстрират Неговата сила и мъдрост. Ние стоим в страхопочитание пред Бога, който контролира такива сили.

Въпрос 1. Повечето от псалмите всъщност са текстове на песни, макар че нито една от мелодиите не се е запазила. Те са се пеели като част от богослужението на Израил. Този псалм може би е бил изпълняван във величествен стил с трясък на кимвали и удари на барабани, за да се имитират звуците на бурята. (Виж Пс 150:3-5, за да видите разнообразието от инструменти, използвани в храмовия хвалебствен оркестър!)

Въпрос 2. Гръмотевичните бури служат като видими и звукови символи на Божието присъствие и глас. Давид е искал тези, които са слушали и пеели този псалм, да благоговеят пред Божието величие и да издигнат гласовете и сърцата си в поклонение и преклонение пред Него. Да приписваме слава и сила на ГОСПОДА (ст. 1) означава да признаем, че Бог притежава тези качества и че заслужава поклонение заради тях. Много химни и хвалебствени песни ни дават прекрасни думи за израз на поклонението ни към Бога, но ние сме склонни да пеем тези песни с малко ентусиазъм и дори без да усещаме, че Бог е Този, на Когото пеем.

Въпрос 3. Насочете хората към Писанията, за да отговорят на този въпрос. В допълнение към Божията слава и сила (ст. 1), този псалм възхвалява Бога заради Неговата святост (ст. 2), Неговата сила и величие (ст. 4), Неговата суверенната власт (ст. 10) и благодатта, с която благославя Своя народ (ст. 11). Божията слава е съвкупност от всичко, което Бог е. Когато започнем да схващаме всичко, което Бог представлява в цялото си съвършенство, ние зърваме истинската слава на Бога.

Въпрос 4. Въпреки че бурите внасят хаос и сътресения в природния свят, Бог е признат, че Той е този, който контролира. Този въпрос има за цел да ни помогне да определим дали се съсредоточаваме върху бурите в живота и в резултат на това губим доверие в Бога или се съсредоточаваме върху Бога и Му се доверяваме, че ще ни изведе.

Въпрос 5. Нашата култура насърчава мира чрез финансова сигурност или чрез стабилна работа и добро здраве, но тези източници на мир могат бързо да бъдат разрушени. Други пътища, които светът предлага като начини за постигане на личен мир, са употребата на алкохол или стремежът към удоволствието или непрестанните развлечения. Каквото и да ни натрапва културата като източник на мир, се оказва празно, потискащо и дори пристрастяващо. Истинският мир се намира единствено във взаимоотношенията с Господ и в увереното доверие в Него.

Въпрос 6. Исус обещава мир на онези, които Го следват (Йн 16:33). Светът без Бога носи само неприятности. Бурите и изпитанията на живота могат да ни разтърсят до дъното на душата ни. Но ако виждаме Бога като суверенен, любящ Господ на всичко и ако се държим за Него и Неговите обещания в трудните моменти, можем да изпитаме мир, който далеч надхвърля нормалното човешко разбиране (Фил. 4:7). Когато сме в буря, можем да благодарим на Бога, че Той е в контрол и да Го помолим да запази вярата ни твърда и сърцата ни спокойни в Него.

Въпроси 8-9. „Гласът на ГОСПОДА“ може да бъде чут в природата и в сътворения свят, но ние също така чуваме гласа му, когато говори чрез писаното си слово, Библията, и когато ни говори вътрешно чрез Духа си.

Божият глас или Божието слово към нас може да ни разтърси (ст. 8) или да „оголи горите“ (ст. 9). То може да изтръгне всичките ни оправдания и защити, така че сърцата ни да бъдат открити пред Бога. Неговото слово може също така да ни доведе до място на абсолютно подчинение пред Него, където да извикаме „Слава“ на Него за мощни дела в живота ни (стих 9). Понякога Божият глас разбива вратите на скритите места в живота ни (ст. 5), а друг път кара сърцата ни да подскачат от радост (ст. 6).

Въпрос 10. Бог обещава, че когато Го хвалим и Му се покланяме, Той ще ни разкрие Своето суверенно управление като Цар (стих 10). Божията власт е активна през цялото време, но ние ще я видим проявена по-ясно, когато се приближим към Него. Господ също така ще даде сила на онези, които преминават през сезон на буря или трудност (стих 11) и на всички Свои хора във всеки сезон или ситуация от живота Бог обещава Своя мир (стих 11). Думата, преведена като „мир“, е „шалом“ - еврейска дума, която се отнася до благополучие във всеки аспект на живота.

8. Суверенният Бог (Даниил 7:7-14)

Цел: Да разберем и да живеем според истината за Божието суверенно управление над Неговия свят и в нашия живот.

Въпрос 1. За вас като водещ може да е полезно да прочетете Даниил 2 и цялата част от Даниил 7 преди да започнете, за да имате по-широка перспектива за тази сцена. Полезен коментар на Даниил 7 е Ronald Wallace, The Message of Daniel, The Bible Speaks Today (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1984), pp. 119-37 (първоначално публикуван като The Lord Is King: Посланието на Даниил, Библията Speaks Today [Downers Grove, Ill: InterVarsity Press, 1979]).

Опитайте се да се поставите на мястото на Даниил, когато той става свидетел на разгръщането на видението. Той със сигурност е изпитвал страх и ужас в присъствието на четвъртия звяр, страхопочитание пред появата на Бога, изненада, когато малкият рог се появява на сцената със самохвална уста, и утеха в крайния триумф на Бога. Групата несъмнено ще измисли още отговори.

Въпрос 2. Човекът, който тълкува съня на Даниил, пояснява, че четирите зверове представляват поредица от империи (Дан. 7:17). Всеки звяр става все по-малко благороден и все по-жесток, докато кулминацията на мерзостта не се достигне при четвъртия звяр.

Даниил е тълкувал съня на цар Навуходоносор за голяма статуя като символ на поредица от царства (вж. Дан. 2) и тези зверове изглежда са свързани с това видение. Възможно е също така да се гледа на зверовете като на човешките владетели на тези последователни царства. Владетелите са въплъщение на арогантността и жестокостта на царствата и в известен смисъл царството придобива техните характеристики.

Ако имате достъп до бяла дъска или голям лист, помолете групата да ви помогне да нарисувате картина на четвъртия звяр, как може да е изглеждал. Не забравяйте да включите десетте рога!

„Малкият рог“ в стих 8 се тълкува по-късно като друг цар, който ще се издигне от четвъртото царство (Дан. 7:24). В самия стих 8 обаче има индикации, че този „рог" представлява човек, тъй като той имал „очи като човешки очи“ и „уста, които говореха горделиво“. Рогата на звяра представляват неговата сила да се защитава или да напада другите. Единадесетте царе олицетворяват властта на четвъртото царство и ръководят агресивните му действия.

Въпрос 3. Титлата „Древният по дни“ със сигурност се отнася до факта, че Бог е вечен. Той е източник на времето и е върховен господар над времето. Титлата също така предполага голяма мъдрост и опитност.

Някои от групата може да смятат, че тя означава старост или, че Бог не е в крак с нещата, но това божествено същество очевидно е напълно наясно със случващото се в света. Нещо повече, суверенният Господ от видението на Даниил не само е наясно с това, което се случва в нашия свят и в живота ни, но също така е способен да обладава тези ситуации със сила и насока. Независимо от сътресенията около нас или дори вътре в нас, ние можем да имаме увереност в Божията загриженост и силата Му да действа за Негова слава и за наше добро.

Въпрос 4. Белите дрехи и коси на Бога изобразяват Неговата чистота и мъдрост. Неговият трон представлява Неговото величие и суверенна власт над делата на човешките същества. Огънят, който излиза от престола Му, е образ на

явното присъствие на Бога в света, за да съди и унищожава враговете си. Всеки велик цар има придружители, които изпълняват заповедите му, така че Бог е заобиколен от милиони ангели, които мигновено изпълняват волята му. Сцената изобразява един съдия, който има мъдростта да взема правилни решения, чистота, за да върши това, което е правилно и власт, за да налага решенията си. Джойс Болдуин ни дава представа за въздействието на сцената: „Описанието се натрупва до кулминацията: Съдът е на път да започне, съдът е заседавал, писмените доказателства са представени, защото Бог има своите книги... подготвени за този ден“ (Daniel: An Introduction and Commentary, Tyndale Old Testament Commentaries [Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1978], стр. 141).

Въпрос 5. Отварянето на книгите предполага, че има писмен запис на праведните и неправилни неща, които са били извършени. Реалността на Божията суверенна власт не предполага, че Бог просто ще смаже онези, които са Негови врагове. Тя предполага, че той ще ни държи отговорни за нашите действия и подбуди. Нашите дела никога няма да могат ни направят праведни пред Бога; само Христовото дело на кръста може да направи това. Но дори и тези, които са очистени от Христовата прошка, ще дадат отчет за делата си пред Господа - не за спасение, а за награда или загуба на награда (Римляни 14:10-12; 1 Кор. 3:10-15). В крайна сметка тези, които са осъдени от собствените си действия и поради отказа им да приемат благодатта, която Бог предлага, ще бъдат отстранени от Божието присъствие. Роналд Уолъс добавя: „Тези книги могат да се разглеждат като архив на миналите дела на всички онези, които стоят наоколо, за да се произнесат - запис, написан толкова безспорно и ясно, че не са необходими свидетели и никакви молби не могат да бъдат от полза“ (Message of Daniel, стр. 125).

Въпрос 6. Когато Божието царство дойде в своята пълнота, човешките правителства ще бъдат премахнати. Принципите, на които се основава Божието царство, са напълно противоположни на принципите, на които се основават дори най-добрите човешки управления. Идващият цар не само ще прочисти земните царства, но ще ги премахне и ще установи напълно ново царство.

Въпрос 7. Божието царство ще бъде царство на мира и правдата. Всички народи на земята ще служат на Господ. Някои християни вярват, че земното царство е част от Божия план за бъдещето; други вярват, че бъдещото царство ще бъде вечното царство, новото небе и новата земя. И в двата случая Божието царство никога няма да бъде унищожено или да се разпадне като човешките царства.

Въпрос 9. Изразът „човешки син“ се използва в Стария завет по два начина. То обикновено се използва за обозначаване на човешко същество, различно от Бога. Но в Даниил 7 тя е използвана за обозначаване на личност, която е много повече от обикновен човек - божествено същество, което живее на небето с Древния по дни и на което Бог ще повери вечното си царство. Когато хората чули Исус да използва термина „син човешки“ за Себе Си, те трябваше да решат кой „син човешки“ е Той.

В действителност Исус е бил и двете - изцяло човек и изцяло Бог. Повечето хора днес могат да приемат Исус като човешко същество, но се изисква вяра, за да Го приемат като небесния „син човешки“ от Даниил 7. Тези, които искат да следват Исус само като религиозен учител, трудно приемат Исус като суверенен Господ на всички. Божието царство ще бъде управлявано от някой, който „прилича на човешки син“ (ст. 13). Ние вярваме, че Исус Христос ще царува като цар в това

бъдещо царство. Точно както Исус царува сега в сърцата ни и в църквата Си, един ден Той ще царува над цялата земя в слава и величие.

Въпрос 10. Библейската истина за Божието суверенно управление над делата на този свят и събитията в живота ни е котва за стабилност по време на кризи и сътресения. Фактът, че Бог има контрол и че се грижи за нас като за свои деца, ще стои като крепост срещу гигантите на тревогата и несигурността. Запомнянето или записването на стих като Даниил 7:14 може да бъде полезно напомняне за това библейско изучаване. Насърчете всеки от групата да постави този стих на места, където са склонни да се борят най-много с тревогите - например на таблото на колата, в портфейла си, на нощното си шкафче, за да им помогне да съсредоточат ума си върху Божието присъствие и Божиите обещания, а не на възходите и паденията на човешките преживявания.